

Sygn. akt *IV U 1233/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Guniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2017 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku D. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania D. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 18/08/2016 r. znak (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 18/08/2016r., znak: (...)w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy D. W. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy poczynając od dnia 30 maja 2016r. do 31 grudnia 2017r.

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz wnioskodawcy D. W. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 1233/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 6 grudnia 2017r.

Decyzją z dnia 18 sierpnia 2016r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. po rozpoznaniu wniosku D. W., odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Na uzasadnienie decyzji wskazano, że wnioskodawca nie udowodnił w ostatnim dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę tj. 29 kwietnia 2006r.- 28 kwietnia 2016 r., 5 lat okresów składkowych a jedynie 3 lata i 21 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Do stażu pracy wnioskodawcy organ rentowy nie uwzględnił okresu zatrudnienia w firmie A. vd (...) Sp. z o. o. w G. od 1 października 2011 r. do dnia 30 września 2012 r. z uwagi na braki formalne w przedłożonym za ten okres świadectwie pracy.

Od przedmiotowej decyzji odwołanie wniósł D. W. zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej zmianę i przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołujący się podał, iż organ rentowy bezpodstawnie nie zaliczył mu do wymaganego 5 letniego okresu składkowego i nieskładkowego okresu pobierania świadczenia rehabilitacyjnego od

5 czerwca 2015 r. do 29 maja 2016 r. oraz okresu zatrudnienia w firmie A. vd (...) Sp. z o. o. w G. od 1 października 2011 r. do dnia 30 września 2012 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał dotychczasowe stanowisko i wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, Lekarz Orzecznik ZUS dokonał oceny zdrowia D. W. i w orzeczeniu z dnia 29 lipca 2016 r. stwierdził, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do 30 września 2017 roku. W dalszej części uzasadnienia organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca nie udowodnił w ostatnim dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę tj. 29 kwietnia 2006r.- 28 kwietnia 2016, 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych a jedynie 3 lata i 21 dni.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca D. W. urodził się (...) W dniu 29 kwietnia 2016r. złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Wnioskodawca jest z zawodu monterem urządzeń elektronicznych i automatyki przemysłowej.

(dowód: dokumentacja w aktach ZUS)

W dniu 29 lipca 2016r. na skutek złożonego wniosku, Lekarz Orzecznik ZUS po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej wydał orzeczenie uznając wnioskodawcę za częściowo niezdolnego do pracy do 30 września 2017 r. Ponadto Lekarz Orzecznik ZUS wskazał, iż data powstania częściowej niezdolności do pracy to dzień zaprzestania pobierania świadczenia rehabilitacyjnego tj. 30 maja 2016 r. Powyższe orzeczenie stanowiło podstawę do wydania zaskarżonej decyzji.

Dowód: dokumentacja w aktach ZUS w tym orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 29 lipca 2016r.

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawcy a w szczególności, czy jest on częściowo czy całkowicie niezdolny do pracy, od kiedy powstała niezdolność do pracy i czy niezdolność ta ma charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych internisty i reumatologa oraz biegłych z zakresu chorób płuc i medycyny pracy.

Biegli reumatolog i internista w wydanej opinii łącznej z dnia 18 stycznia 2017r., po przeprowadzeniu oględzin lekarskich i analizie dokumentacji medycznej rozpoznali u wnioskodawcy twardzinę układową, sarkoidozę płuc – stadium II, przebytą gruźlicę płuc, toksyczne mięsaszowe uszkodzenie wątroby. Biegły wyjaśnił, iż twardzina układowa jest kolagenozą o przebiegu przewlekłym i postępującym, charakteryzująca się postępującymi zmianami włóknistymi a następnie zanikowymi w skórze i w narządach wewnętrznych. Obejmuje ona układ kostno-stawowy, przewód pokarmowy, drogi oddechowe, serce i nerki. U wnioskodawcy zajęty jest układ kostno-stawowy, skóra, przełyk, a zmiany w TK klatki piersiowej potwierdzają proces narządowy. Rokowanie co do wyleczenia jest niepomyślne. Wnioskodawca wymaga stałego leczenia i okresowej rehabilitacji. Powyższe schorzenia w obecnym stopniu zaawansowania naruszają sprawność organizmu i powodują częściową niezdolność do pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji posiadanych przez wnioskodawcę. Częściowa niezdolność do pracy z powodów reumatologicznych udokumentowana dowodami medycznymi powstała od czerwca 2015 r. tj. przyjęcia do Kliniki (...) w R. wobec zaostrzenia choroby. Niezdolność do pracy jest czasowa do 31 grudnia 2017r.

Dowód: opinia łączna biegłego internisty i reumatologa k. 78-81

Biegły sądowy z zakresu medycyny pracy w opinii z dnia 11 maja 2017r., sporządzonej w oparciu o badanie sądowo-lekarskie wnioskodawcy, dokumentację ZUS i akta sprawy oceniając zdolność do pracy wnioskodawcy z punktu widzenia medycyny pracy uznał wnioskodawcę za częściowo niezdolnego do pracy od zakończenia pobierania świadczenia rehabilitacyjnego tj. od 30 maja 2016 r. okresowo do 31 grudnia 2017 r.

Dowód: opinia biegłego z zakresu medycyny pracy k. 90-93)

Zarzuty do powyższych opinii biegłych sądowych złożył wnioskodawca wnosząc o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniających tych biegłych oraz opinii biegłego pulmonologa.

Dowód: k. 102-104 akt sądowych

Biegły sądowy z zakresu chorób płuc w opinii z dnia 25 września 2017r. sporządzonej w oparciu o badanie sądowo-lekarskie i dokumentację medyczną rozpoznał u wnioskodawcy wznowę gruźlicy płuc BK+, przebytą gruźlicę płuc w 2015 r., powiększone węzły chłonne śródpiersia, sarkoidozę, twardzinę układową i toksyczne uszkodzenie wątroby. W ocenie biegłego wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy na okres 18 miesięcy od dnia otrzymania wyniku BK wzb+++ tj. od 11 sierpnia 2017 r. Wskazany okres niezdolności do pracy wynika ze standardowej długości leczenia wznowy gruźlicy wydłużonej ze względu na choroby towarzyszące.

Dowód: opinia biegłego z zakresu chorób płuc k. 133-134, opinia uzupełniająca k. 146

Zarzuty do opinii głównej oraz uzupełniającej biegłego z zakresu chorób płuc złożył wnioskodawca wnosząc o dopuszczenie dowodu z kolejnej opinii uzupełniającej tego biegłego. Ostatecznie na rozprawie w dniu 6 grudnia 2017 r. pełnomocnik wnioskodawcy oświadczył, iż kolejna opinia uzupełniająca tego biegłego jest zbędna.

Dowód: k. 139, 152-154, 159 akt sądowych

Pismem z dnia 9 października 2017 r. organ rentowy poinformował Sąd, iż wnioskodawca posiada okres ubezpieczenia od 1 października 2011 r. do dnia 30 września 2012 r. w firmie A. vd (...) Sp. z o. o. w G.. Wobec powyższego organ rentowy uznał, że jeżeli przyjąć, iż wnioskodawca stał się niezdolny do pracy w dniu 30 czerwca 2015 r. to uznać też należy, że spełnia on warunki do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych dowodów.

Sąd dał wiarę zebranych w sprawie dowodom z dokumentów, albowiem nie budzą wątpliwości co do treści, nie były też kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Sąd dał wiarę opiniom biegłych z zakresu reumatologii, chorób wewnętrznych i chorób płuc. Z treści opinii wynika, iż zawierają ona wszystkie konieczne elementy (wywiad uzyskany od wnioskodawcy i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wnioski końcowy). Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności. Biegli w sposób jasny i logiczny wyjaśnili motywy wydania opinii o takiej treści, wskazując przede wszystkim na przeprowadzone badania oraz zgromadzoną dokumentację medyczną.

Sąd tylko częściowo dał wiarę opinii biegłego z zakresu medycyny pracy uznając ją za niewiarygodną w zakresie w jakim wskazuje ona, iż datą powstania częściowej niezdolności do pracy wnioskodawcy jest dzień 30 maja 2016 r. Opinia biegłego z zakresu medycyny pracy w tym zakresie stoi w sprzeczności z wiarygodną opinią biegłego reumatologa, który wskazał, że częściowa niezdolność do pracy wnioskodawcy powstała w czerwcu 2015 r. tj. w miesiącu w którym wnioskodawca został przyjęty do Kliniki (...) w R. wobec zaostrzenia choroby.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie, jest ustalenie, czy wnioskodawca spełnia warunki do przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r. poz. 887 ze zm.) – renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Zgodnie natomiast z art. 58 ust. 1 pkt 5 powołanej ustawy, warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat, jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. W ust. 2 z kolei wskazano, że okres ten powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinne.

Niezdolność do pracy określa się na podstawie regulacji art. 12-14 w/w ustawy. Zgodnie z art. 12 ust. 1 - 3 w/w ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Za osobę całkowicie niezdolną do pracy uważa się osobę, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Z zebranego w sprawie, wiarygodnego materiału dowodowego wynika, że wnioskodawca spełnia warunki do przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w treści powołanych wyżej przepisów. Przede wszystkim, opierając się w tym względzie na wiarygodnej opinii biegłego z zakresu reumatologii, Sąd ustalił, że D. W. z powodu zgłaszanych dolegliwości i schorzeń jest osobą częściowo niezdolną do wykonywania pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami okresowo do 31 grudnia 2017 r. a datą powstania owej niezdolności jest 30 czerwca 2015 r.

W niniejszej sprawie sam fakt częściowej niezdolności do pracy wnioskodawcy nie był sporny bowiem prawidłowe orzeczenie w tym zakresie wydał już 29 lipca 2016 r. Lekarz Orzecznik ZUS. Kwestia sporną między stronami była data powstania owej niezdolności a co za tym idzie wyznaczenie prawidłowego 10 letniego okresu w którym wnioskodawca winien legitymować się 5 letnim okresem składkowym i nieskładkowym. Organ rentowy uznając, iż częściowa niezdolność do pracy wnioskodawcy powstała 30 maja 2016 r. do ustalenia w/w 10 letniego przedziału czasowego wziął pod uwagę jako korzystniejsza dla wnioskodawcy datę złożenia wniosku o rentę tj. 29 kwietnia 2016 r. Stąd też uznał, iż wnioskodawca w okresie 29 kwietnia 2006r.- 28 kwietnia 2016 r., nie posiada 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych (uznał 3 lata i 21 dni) a co za tym idzie nie spełnia przesłanek do przyznania renty. Jak już wskazano wyżej Sąd na podstawie wiarygodnej opinii biegłego reumatologa ustalił, iż niezdolność do pracy wnioskodawcy powstała 30 czerwca 2015 r., stąd też zdaniem Sądu 5 letni okres składkowy i nieskładkowy winien przypadać w okresie od 30 czerwca 2005 r. do 29 czerwca 2015 r. W tym miejscu zasadnym jest zauważyć, iż świetle tak ustalonej przez biegłego daty powstania częściowej niezdolności do pracy organ rentowy stanął na stanowisku, że wnioskodawca spełnia warunki do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, czemu dał wyraz w piśmie z dnia 9 października 2017 r. Stanowisko to podziela również Sąd uznając, że wnioskodawca w okresie od 30 czerwca 2005 r. do 29 czerwca 2015 r. posiada co najmniej 5 letni okres składkowy i nieskładkowy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 47714 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R., orzekając jak w pkt I sentencji.

Orzeczenie o kosztach w punkcie II sentencji wyroku, znajduje postawę w art. 98 §1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz art. 108 §1 k.p.c. W przedmiotowej sprawie kosztami poniesionymi przez wnioskodawcę były koszty wynagrodzenia reprezentującego go profesjonalnego pełnomocnika, ustalone na podstawie § 9 ust 2 rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804), wynoszące 360 zł